GAZET'A TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiovu, piati'a mare Nr. 22. — „Gazet'a" ese: Marti'a, Joui'a si Sambat'a.
Pretiulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. — Tieri esterne 12 fl. pe unu anu séu 28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:
la postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.
Anunciurile:
un'a serie garmondu 6 cr. si timbru de 30 cr v. a. pentru fiacare publicare. — Scrisori nefrancate nu se primescu. — Manuscripte nu se retramitu.

Nr. 25. Sambata, 28 Februariu|12 Martiu 1881.

†

Aug. Treboniu Laurianu.

Brasiovu, 28 Februariu (12 Martiu).

Era aprópe se incheiamu acestu numeru, candu ne sosi dela Bucuresci de totu durerós'a scire, cà acolo s'a stinsu o vieatia scumpa pentru toti Romanii, dér' mai scumpa inca pentru noi Romanii din Transilvani'a.

Numele incadratu cu negru din fruntea diarului ne spune totu; elu este cunoscutu pêna si celui mai fragedu copilu de romanu, care a invetiatu ceva carte, elu este iubitu si stimatu la poporulu nostru din Ardealu si Ungari'a nu mai puçinu cá in tiér'a vecina. Acelu distinsu si nobilu nume va infaçisiá fiacaruia din cetitorii nostri, in momentulu candu va aruncá privirea s'a asupr'a acestoru colóne, intrég'a marime a perderei ce a suferitu natiunea romana in nóptea de alaltaeri.

Alaturi cu numele lui Barnutiu, Iancu, Papiu Ilarianu s. a. stralucesce si numele lui Treboniu Laurianu cu splendóre neperitóre pe pagin'a cea mai frumósa a istoriei transilvane, pagin'a redesteptarei nationale a Romaniloru dupa seculi de grele suferintie. Laurianu a luatu parte insemnata la miscarea natiunala din 1848, elu a fostu unulu dintre cei mai agerí si curagiosi luptatori pentru drepturile, esistinti'a si vieati'a nationala a poporului romanu din aceste tieri.

„Prin venirea lui Laurianu in septeman'a inainte de adunarea dela 3/15 Maiu natiunalitatea romana se intari cu-o noua columna in contra tempestatii unguresci" — dîce Papiu Ilarianu in istori'a s'a.

Laurianu a fostu unu fiiu alu Ardealului (nascutu in comun'a Fofeldea, in tinutulu Sibiiului) elu isi iubea tiér'a s'a natala inainte de tóte si de aceea vediendu, in ajunulu revolutiunei, marele periculu ce amenintiá natiunalitatea romana din Ardealu, elu parasi Bucurescii, unde lucrá impreuna cu neuitatulu Balcescu si altii la desgroparea tesaurului istoriei nóstre natiunale, si alergà in Ardealu spre a conlucrá cu fratii sei la oper'a regenerarei natiunale.

Toti aceia, cari au avutu fericirea de a luá parte la marea adunare natiunala dela 3/15 Maiu 1848, isi voru aduce aminte cu viua recunoscintia de tribunulu Laurianu, care prin atitudinea s'a intelépta, prin zelulu seu nobilu si prin discursurile sale elocente si pline de iubire càtra patri'a si poporulu din care s'a nascutu, a escitatu antusiasmulu tuturoru, luminandu si instrnindu totodata pe poporu asupra intereseloru natiunalitatii sale si a dreptului seu neprescriptibilu.

Era la 4/16 Maiu 1848, — dupa ce adunarea natiunala proclamase in diu'a premergetóre la propunerea lui Barnutiu independenti'a natiunei române pe temeiulu libertatii egale si-o intari prin juramentu, — candu se suì pe tribuna A. Treboniu Laurianu spre a propune si motivá intr'unu discursu memorabilu punctele programei séu, cum se dîcea pe atunci, ale „petitiunei" natiunale „Din cuvintele lui Laurianu", scrie Papiu, „adunarea se convinse nu numai despre aceea ce are se faca, cá se reedifice natiunalitatea romana, ci vediù totodata si aceea, ce lucru stralucitu este, candu se apera caus'a drépta cu poterea si autoritatea sciintiei.".

Adunarea primi discursulu lui Laurianu cu aplause frenetice, argumentele ce le aduse elu spre motivarea puncteloru programei natiunale au fost atàtu de convingetóre „incàtu ori-ce opositiune trebuiea se amutiésca". Din Laurianu vorbea Romanulu cu semtiu, istoriculu si omulu de sciintia.

Multe servitii a adusu Laurianu causei nóstre natiunale si dupa revolutiune, luandu parte la deputatiunile romane tramise la tronu si lucrandu impreuna cu fruntasii ardeleni in favórea recunóscerei egalei indreptatiri politice-natiunale a poporului romanu.

Totu asia de fructifera a fost activitatea decedatului pe campulu sciintiei. Cine d'intre Romanii inteligenti nu cunósce opulu „Tentamen criticum" prin care Laurianu a luatu in aperare originea latina a limbei nóstre si pe care la publicatu la 1840 pe candu inca studiá in Vien'a; cine nu cunósce publicatiile si scierile sale istorice incepêndu dela „Magazinulu istoricu," la care pela 1842—3 lucrá impreuna cu Nicolae Balcescu, pêna la „Istori'a Romaniloru" s. a. edata in anii trecuti; cine nu cunósce activitatea insemnata si neobosita scientifica ce a desvoltat'o cá membru alu Academiei romane dela infiintiarea ei?

Laurianu si-a càstigatu mari si neperitóre merite si pe terenulu instructiunei publice romane. In calitatea s'a de professoru de filosofia in Bucuresci, incepêndu dela 1842, si cu deosebire cá inspectoru peste scóle pe la 1847 in Romani'a mica si pe la 1851 in Moldov'a, unde a contribuitu multu la regularea instructiunei atàtu de negligeata, ear' mai tardiu cá decanu alu facultatii de litere si cá Eforu alu scóleloru in Bucuresci, Laurianu a desvoltatu o activitate estraordinara pentru redicarea invetiamentului in Romani'a producêndu resultate insemnate visibile.

Faptele acestui barbatu virtuosu si neobositu in nobil'a lupta pentru redicarea spirituala a némului seu, a acestui caracteru anticu, care a resistatu cu abnegare tuturoru tempestatiloru, voru fi in veci laudate si onorate de càtra toti Romanii.

Mai aprópe inse este Laurianu de anim'a nóstra a Romaniloru de dincóce de Carpati. Reamintindune acele dile maretie, candu adoratulu decedatu a luptatu in fruntea poporului ardeleanu cu cuventulu si cu pén'a pentru recàstigarea drepturiloru sale stravechi, ne cuprinde o adênca jale, càci bravulu tribunu de odiniória a trebuitu se parasésca acést'a lume fara de a avé consolarea se véda pe iubitii sei Transilvaneni intr'o stare politica démna de omenire, démna de sacrificiele ce le-a adusu acestu poporu pe altariulu natiunalitatii si alu patriei sale.

Mare màhnire cuprinsè pe betranulu luptatoru in anii din urma vediendu trist'a stare la care fù redusu poporulu nostru si multu se ingrigea elu de viitoriulu lui. In asemeni momente grele inse o radia de sperantia si de credintia 'i indulcea anim'a, — elu se gandea la junimea romana. Atunci ochii sei luceau mai viiu, càci o voce interióra 'i spunea, cà luptele generatiunei viguróse dela 1848 nu au fost zadarnice, cà ele voru aduce odata ródele loru binecuventate.

Nu este cu putintia, cá nou'a generatiune se nu se petrunda de faptele si vieati'a frumósa a decedatului, care va luci in calea tuturoru generatiuniloru viitóre cá esemplu de imitatu, nu, — ea va continuá oper'a inceputa a regenerarii natiunale.

Acést'a, neuitate Lauriane, va fi singur'a recunoscintia ce-o potemu aduce creatiuniloru spiritului teu neadormitu, pe langa lacrimele fierbinti, ce le depunemu pe mormentulu, care cuprinde recele teu corpu!

---

†

Unu lutu ce-a statu de-a bate, de locu a si-inviatu.
C. Bolliacu.

Unulu din valorosii stegari ai miscarii nóstre nationale de la 48;

Bardulu care a simtitu mai adêncu durerile de atunci ale tieranimii;

Unulu din atletii penei romane, care a luptatu pentru marile cause ale poporului, agitate in epoc'a nóstra de reforme, prin glasulu puternicu alu „Buciumului Romanu". . .

Aceasta minte inalta si puternica ce se numia

C. BOLLIACU

a trecutu ieri nópte portile empireului.

„Rom. Lib

Cronic'a evenimenteloru politice.

Incependu dela 1 Aprile se va incassá d a r e a pe consumulu c a f e l e i, a z a h a r u l u i si a b e r e i. Darea pe transportu se si incasséza deja. Venitulu din aceste dari este inse prea micu spre a saturá stomaculu administratiunii financiare ungurescí. S'au emisu deja 14 milióne renta si afara de acést'a mai trebuiescu 24 milióne spre a acoperi tóte trebuintiele anului 1881, cu alte cuvinte spre a acoperi deficitulu. Córd'a, déca o totu intindi, trebuie sè se rumpa odata. Financiarii din Pest'a arata in a unu mare curagiu, dér' catastrof'a póte se fia multu mai aprópe decàtu s'ar' teme ei. —

Era lesne de prevediutu, cà cuvintele generalului K l a p k a voru avé unu dorerosu resunetu in tabar'a K o s s u t h i a n i l o r u. Diarulu stangei estreme din Clusiu „Ellenzék" intr'unu articulu intitulatu „abdicerea lui Klapka" (fiindu-cà a abdîsu dela independenti'a Ungariei, pe care o declara de nerealisabila) declama superatu: „Apoi, déca ar' fi asia cum dîce Klapka, atunci este de prisosu ori-ce lupta, este de prisosu ori-ce gandire, cuventulu, scrierea si ori-ce manifestare a vietii nóstre natiunale, parlamentulu, comitatulu: càci dóra portile Vienei stau deschise, si bancile din nou'a zidire a Reichsrathului au fost facute asia, cá si noi se potemu incapé in ele, si „Gesammt-Oesterreich" nu este o firma necunoscuta intre actele diplomatice!" . . Apoi adauge: C a r e a b d î c e d e l a i n d e p e n d e n t i ' a s ' a, a a b d î s u d e l a v i e t i ' a s ' a . . .; póte cà pe Klapka ilu facura a abdîce esperiintie si motive triste personale; individulu se póte sinucide, dér' nu are dreptu o natiune a abdîce la aspiratiunile ei milenari. Tocmai prin insusirea intemeiatóre de statu gintea maghiara s'a sustienutu pêna acuma. Fara de caracterulu acest'a vomu fi cá paserea fara aripi, cá pomulu fara radacini. A cere, se abdîcemu de acelu principiu, este o crima."

O telegrama dela Paris a diarului „Neue fr. Presse" dice cà d-lu C o g a l n i c e a n u ambasadorulu Romaniei la Paris, a incunosciintiatu pe ministrulu afaceriloru straine alu republicei, cà R o m a n i ' a are de gandu a se p r o c l a m á in primavér'a c á r e g a t u. Dintre puterile europene ar' fi contraria acestei proclamatiuni singura Austro-Ungari'a. Germani'a ar' fi esprimatu numai dorinti'a, cà ministeriulu in momentulu proclamarii se fia compusu din representanti ai tuturoru partideloru politice din tiéra.

In Françi'a evenimentulu, care ocupa opiniunea publica, este grandiós'a e m i s s i u n e d e u n u m i l i a r d u r e n t a a m o r t i s a b i l a, ce guvernulu francesu se prepara sè faca dilele aceste. Imprumutulu acest'a se face in scopulu de a-se pune in lucrare grandiosulu planu de lucrari publice, facutu de d-lu de Freycinet, pe candu era

inca ministru alu lucrariloru publice. Cursulu de 83.25 franci si procentele de 3%, cu care va fi emisa la 17 Martiu nou'a renta amortisabila in 95 de ani, dovedescu un'a din cele mai mari prosperitati financiarie, ce s'a vediutu pên'acum. Pentru a nu alterá intru nimicu succesulu acestui insemnatu imprumutu, tóte cestiunile ardietóre fura luate deia ordinea dilei pentru unu momentu; chiaru si comissiunea insarcinata cu esaminarea nouei legi electorale si-a sistatu siedintiele pêna dupa subscriptiunea publica a imprumutului.

In privinti'a nouei **legi electorale** s'au scrisu si vorbitu fórte multe. Se spunea anume, cà presiedintele republicei d-lu **Grévy** este cu totulu contrariu nouei reforme electorali. De asemenea se spunea, cà visit'a d-lui **Gambetta** la d-lu Grévy n'a avutu nici unu resultatu. Inse scirile esacte din urma constata, cà d-lu Gambetta n'are nici unu motivu de a fi nemultiamitu cu visit'a ce a facut'o presiedintelui republicii. Acésta visita a fostu in adeveru càtu se póte de amicale. D-lu Gambetta protestà cu energia contra calumniiloru pressei clericale, care cauta a-lu presenta, cá pe unu dusmanu alu presiedintelui republicii si declarà, cà tóte silintiele sale n'au altu scopu, decàtu se assigureze **victori'a partidului republicanu**, a caruia espressiune mai inalta este d-lu Grévy. Acest'a multiami d-lui Gambetta pentru sentimentele de simpatia ce-i aráta. Dupa ce ambii ómeni de statu schimbara càte-va cuvinte in privinti'a politicei esterne, cari dovedira aceleasi sentimente pacinice si la unulu si la altulu, in fine ajunsera la o intielegere deplina in ceea ce se atinge de cestiunile din laintru. In cele ce privescu scrutiniulu de lista presiedintele republicii declarà, cà lasa ministeriului seu esitu din maioritatea parlamentului deplina libertate de actiune, care nu va face cestiune de cabinetu din primirea séu respingerea nouei legi electorale. In urm'a acestoru declaratiuni ale presiedintelui republicei nu este nici o indoiéla, cà ministeriulu d-lui J. **Ferry** se va declara in marea s'a maioritate pentru scrutiniulu de lista, si astfeliu o crisa ministeriale nu se póte intempla nici intr'unu casu.

Chiaru si organulu d-lui Gambetta „La République française" declara, cà intielegerea intre cei doi presiedinti a fostu deplina; acésta fóia declara mai de parte, „cà camer'a si opiniunea publica sunt de acordu in privinti'a aceea, cà **sub republica nu este possibilu nici unu resbelu offensivu si nici o alta aventura esterióra**. Pentru acést'a trebue sè se mire fórte tare, cum de mai cauta lumea din afara a-i denegá fundamentalulu seu caracteru pacificu. Franci'a nu va voi niciodata se pórte unu resboiu numai de dragulu resboiului! . ." Asemenea declaratiuni categorice impedeca-voru óre pe Nemti de a vedé in noulu imprumutu de renta numai unu imprumutu de resboiu travestitu?

Buletinulu celu mai nou despre **cestiunea greco-turcésca** este fórte puçinu imbucuratoriu. Diariulu „National-Zeitg." i se depesiéza din Stambulu, cà ambasadoriloru europeni nu le a succesu inca sè se intieléga in privinti'a propuneriloru, ce au de a face Portii. Apoi d-loru se mai mangaie cu credinti'a, **cà guvernulu turcescu va cede**. Si óre cui sè se supuna Turci'a, déca ea se afla façia de representantii unoru puteri, cari intre sine nu sunt de acordu in privinti'a celoru, ce voru sè pretinda dela dens'a?

Corespondentulu din Constantinopolu alu „Corr. Polit." raportéza cu dat'a de 4 Martiu unele detaliuri destulu de interesante despre cele petrecute inainte de inceperea pertractariloru. Dupa acestu raportu cele ce se petrecu in Constantinopolu sémana prea multu cu joculu asia numitu **„de a bab'a órb'a"**. Ambasadorii, scrie Coresp. . . au tienutu in decursu de o septemena in continuu intruniri, fara cá din partea turcésca se li se faca vre-o comunicatiune, fia oficiale, fia oficiósa.

Sultanulu promisese d-lui de Hatzfeld sè-i faca cunoscute concessiunile turcesci, indata cu se va fi intielesu in privinti'a loru cu consiliarii sei. Acést'a sè intemplà septemana trecuta. Assym-pasi'a se si anunciase la contele Hatzfeld, inse la or'a fixata nu se presentà, din causa, cà Sultanulu, candu i-s'a presentatu spre sanctiune lini'a stabilita de consiliulu de ministri, tienutu sub presiedinti'a S'a, a refusatu aprobarea acestei linie. De asemenea si d-lu Göschen primise dela Sultanulu promissiunea formala, cà i va comunica in modu confidentialu concessiunile teritoriale ce va face Greciloru. Majestatea S'a turcésca pàn'acum inse n'a aflatu de bine a-'si implini un'a din promissiunile date. De aceea representantii puteriloru in ultim'a loru intr'unire luara decisiunea, se faca pe guvernulu turcescu prin o pressiune collectiva, sè se decida odata intr'unu feliu. In acestu scopu tramisera pe dragomanii loru la Pórta sè-o urgeze, cá se respundà noteloru ce-i dusera. Assym-pasi'a le respunse, cà consiliulu de ministri s'a intielesu in privinti'a concessiuniloru de facutu si cà indata ce acestea voru primi sanctiunea Sultanului, elu le va comunicá d-loru ambasadori cari astépta inca comunicarea acestoru concessiuni."

„L'Illustration" din Paris scrie intr'unu articulu intitulatu: „D-lu **Parnell**" intre altele:

„Unulu dintre ómenii, care intereséza mai viu curiositatea publica, in momentulu de façia, e deputatulu irlandesu, d-lu **Parnell**. D-lu Parnell e, in camer'a comuneloru leaderulu partitei „home rulers", care numera 36 membri. Mai este si unulu din promotorii „land-leagne", despre care se vorbesce multu astadi, si care a fostu fundata in anulu 1879 in comitatulu Mayo, la Irischtowen, de càtra fenianulu Michel **Davitt**. Ca si predecesorii loru „repalers" si capulu loru O'**Connel**, „Home-Rulers-ii" voiescu disolutiunea uniunii polit'ce dintre Irland'a si Marea Britania, restabilirea parlamentului irlandesu si guvernarea Irlandei prin ea insesi. Unu numeru óre-care dintr'insii, nationalistii-revolutionari, voiescu o separatiune completa, chiaru prin fortia; inse „home-rulers-ii" parlamentari au tinsu mai antaiu numai la o modificare a uniunii in sensu federativu. In desiderat'a loru Irlandia nu trebuie se aiba de comunu cu Marea Britania de càtu óre cari servitii generale. Deci, ei urmarescu numai unu scopu politicu. Recoltele rele ale aniloru din urma, readucêndu la ordinea dilei cestiunea agraria, 'ii impinsera pe unu altu teremu, teremulu economicu, provocandu constituirea „land-league-ei." Acésta liga are de scopu transformarea tieraniloru irlandesi din arendasi in proprietari si' ca midilocu de a ajunge la acésta, refusa plat'a arendasiloru si „boycotagiulu" proprietariloru ce au processu la espulsiunea vr'unui arendasiu din causa de neplata."

„Lig'a e dirigiata de o comissiune secreta, care ajuta pe espulsati, opresce cultivarea pamenturiloru ce au esploatatu si pronuntia pedepse cari, de si nu suntu scrise, nu suntu inse mai puçinu aplicate adesea cu rigóre. Midilócele banesci nu'i lipsescu. Deosebitu de cotisatiuni, cari abunda, suntu si ore-care persóne ce o subventionéza. Ea posede inca si alte sorginte. La inceputulu anului 1880, d-lu Parnell a facutu in Statele-Unite si in Canada o caletoria din cele mai fructuóse in favórea victimeloru lipsei si a fonduriloru propagandei, si lig'a a profitatu de starea prospera a casei sale, pentru a ingagia in partile cele mai suferinte si cele mai nemultiamite ale tierei campani'a sciuta a meetinguriloru, care inca nu s'a finitu. Oratorii in aceste meetinguri s'au aretatu fórte moderati si déca unii voiau si voru inca se conserve ligei caracterulu unei agitatiuni legale si pacifice, marea maioritate s'a pronuntiatu intr'unu sensu cu totulu contrariu, cerêndu procedeiloru celoru mai violinte ind eptarea nemultiamiriloru loru.

Càtra Onoratele Cluburi si Comitete electorale romane din Transilvani'a!

In urmarea mesuriloru preparative, luate de càtra acestu comitetu in decursulu anului espiratu, relative la noulu terminu electorale pentru diet'a Ungariei, pe unu altu periodu electorale; pe temeiulu informatiuniloru inaintate de aici cu dat'a din 1 Novembre 1880; si in sensulu mai multoru respunsuri ajunse incóce dela unu numeru considerabile de colegie electorali, comitetulu D-vóstre centrale electorale a decisu a convocá dupa esempiulu datu in celelalte epoce electorali, càte au trecutu preste tiéra dela 1869 incóce, o **conferentia generala**, in care se fia representate, precàtu nu mai permitu impregiurarile, tóte colegiile, in cari se afla alegatori de nationalitate romanésca.

Conferinti'a este convocata prin literele publicate pe diu'a de 12 Maiu a. c. la Sibiiu.

Spre a se ajunge acestu scopu, recunoscutu preste totu de o importantia estraordinara, s'au aflatu de necessitate absoluta, cá se ve recomendamu observarea càtu mai esacta a urmatóreloru dispositiuni:

1. In fiacare cercu electoralu, comitetulu cercualu electoralu convóca o adunare a alegatoriloru romani pentru scopulu alegerei de delegati la conferinti'a generala.

Diu'a si loculu acestei adunari o ficseaza comitetulu convocatoriu.

2. La adunare participa numai alegatori romani verificati in listele electorale din anulu 1880 (conformu articulului de lege 33 din anulu 1874).

3. Adunarea se constitue prin alegerea unui presiedinte, unui notariu si a 2 scrutatori; ea procede apoi la alegerea a 2 delegati pentru conferinti'a generala din Sibiiu.

4. Delegatii potu fi alesi din cerculu unde apartinu séu din alte cercuri electorale.

5. Despre siedinti'a adunarei se iea unu procesu verbalu, care se subscrie de presiedinte, notariu si scrutatori si care se predà delegatiloru pentru verificarea alegeriloru.

6. Alegerea delegatiloru se va efeptui pàna celu multu in 31 Martiu a. c. st. n., earu comitetulu cercualu electoralu va incunosciintia pe comitetulu centralu din Sibiiu pàna celu multu in 10 Aprile a. c. despre delegatii alesi.

7. In intielesulu unei proceduri solidare nu trebue a se dà delegatiloru instructiuni obligatóre, ci este de ajunsu cá ei se cunósca opiniunea comitentiloru loru in cestiunea pentru care este convocata conferinti'a generala.

8. Este de doritu cá delegatii se se afle la Sibiiu inca in preser'a conferintiei, se sosésca adeca aici in 11 Maiu a. c.

Sibiiu in 1 Martiu 1881.

Comitetulu centralu electoralu:

N. Popea.
Presiedinte.

Aradu 9 Martiu 1881.

Onorate D-le Redactoru! Nu mi-a placutu nici-odata se-'mi atribuescu meritu in cutare cestiune; de aceea Te rogu, se nu cugeti, cà in punctulu urmàtoriu voiu se cadu in eróre. Nu sciu, in care articlu am vorbitu despre alegerile dietali, ce nestau la usia, dicêndu, cà pe aici nime nu intreprinde pasi in caus'a aceea, cà toti dormu dusi. Observarea mea a atinsu, ce mai sciu eu pe cine; destulu cà ómenii s'au treditu si au tienutu chiaru o conferintia la curtea P. S. Sale d-lui Episcopu diecesanu. Ne mirâmu inse mai multi romani din locu, ce póte fi caus'a de nu s'au invitatu la aceea conferintia toti barbatii de influintia politica? Dér' se le-lasàmu pe aceste la o parte! Din cele ce au ajunsu si la urechile celoru mici amintescu numai, cà inalt'a conferintia a decisu, se tramita si Romanii de prin Ungari'a propria nisce representanti la marea conferintia nationala, ce se va tiené in Sibiu la 12 Maiu a. c. si apoi conclusulu aceleia se fia deobligatoriu pentru toti Romanii din monarchia.

Mie 'mi-vine se credu, cà noi cesti de prin Ungari'a totu la nimica vomu ajunge cu alegerile aceste, de óra-ce „kortéskédesii" cutriera dejá tiér'a si de pe acumu se cérta pentru cercurile electorali in maioritate precumpanitória romane, se intielege pentru candidati magiari. Pêna va veni conclusulu conferintiei vomu remané cu nimicu. Ore pe la noi nu s'ar' poté infiintiá in fia-care cercu electoralu càte unu comitetu si apoi aici comitetu centralu? Firesce, cà la ast'a nu se cugeta domnii cei „mari" in politica, a la Bismarck, ér' celoru mici nu le-este permisu nici se vorbésca, séu si de le e permisu, dér' nu sta nimene dintre cei „**mari**" la vorba cu ei!

Se-'mi ierte inse domnii politicei, déca 'mi-voiu da opiniunea, cà numai infiintiandu prin cercuri comitete electorali suntemu in stare se esprimàmu adeverat'a vointia a alegatoriloru; numai in acestu modu potemu fi solidari. Cá se sustienu aceste cu tóta firmitatea, me spriginesce una fapta, ce s'a petrecutu in viati'a nostra politica dela ultimele alegeri de deputati dietali. Atunci s'a tienutu conferintia politica aici in Aradu si a partecipatu aprópe tóta inteligenti'a romana din locu, bá au fostu presenti si din provincia. Prin oratoria vehementa s'a redicatu de conclusu **principiulu passivitàtii**, de si au fostu barbati, cari au adusu motive fórte grave si — dupa cumu arata trecutulu de atunci pêna acumu — nu fora de favoru noue insine, pentru cá se intràmu in lupta. Atunci, D-le Redactoru, toti au subscrisu passivitatea, dér' 'mi pare cà si redactiunea „Gazetei" s'a miratu, candu insusi presiedentele conferintiei nationali, devenindu infidelu conclusului, pe care la

suscrisu, a candidatu cá deputatu intr'unu cercu din comitatulu Bihórului. Numai norocu, cà a cadiutu, cà-ci altmentrea d-lu M. B. Stanescu póte facea minuni prin camer'a tierei, pe candu romanimea dormieá. Si óre de ce s'a intemplatu ast'a? Óre cutezá d-lu respectivu se pasiésca de candidatu, déca principiulu passivitatii s'ar' fi proclamatu cu invoirea tuturoru cercuriloru electorali? Eu tare me indoiescu, precum 'mi vene se credu, cà opinéza si altii. Cine sta bunu, cà la alegerile urmatorie, aducêndu spre esemplu conferenti'a cea mare dela Sibiiu conclusu se ne abtienemu dela alegeri, toti romanii din Ungari'a propria voru aderá la acelu principiu? Eu unulu me indoiescu si de aceea credu, cà ar' fi bine, déca s'ar' formá si pe la noi comitete electorali, cu atàtu mai vertosu, cà noi ne aflàmu óresi-cumu pe o basa politica diferita de a Ardeleniloru! — De pecatuitu nu pecatuescu prin sîrele de pêna aici; déca voru miscá pe cei chiamati séu pe cei pretinsi de chiamati, atunci me voiu bucurá; la din contra voiu mai inghiti una, dér' avendu consciintia liniscita, cà mi-am facutu datorinti'a.

Ei! apoi, pe la noi nu e bine se vorbesci, adeca se spuni ómeniloru in façia ceea ce simtiesci! Nici n'asiu fi crediutu, ca Rvdss-domnu Paulu Vel'a canoniculu dela Orade'a-mare se-'si fia luatu asiá de tare la anima cuventele mele! Cine 'mi-va ceti articlulu din numerulu 16 alu „Gazetei" si lu-va compará cu alu d-lui Vela, acel'a trebuie se véda, cà eu nu am facutu din reutate observarea referitória la gimnasiulu romanescu din Beiusiu. Eu nu am vorbitu nici de venitu curatu, nici de giurstàrile presente, pentru cà atunci trebuieá se facu larma mare. Mie nu-mi place polemi'a si din incidentulu acest'a m'am feritu de specialitàti. Sciu si eu, sciu si altii de pe aici, póte-cà nu asiá de bine ca d-lu Vel'a, intre ce giurstàri se afla episcopi'a respective venitulu episcopiei de Oradea mare. Dér' cine au lasatu se obvina atari giurstari, déca nu S. S. parinti, cari póte cà au trebuitu se taca la tóte càte s'au petrecutu?! Eu credu, cà abstragêndu dela tóte giurstàrile presente si introducêndu economi'a ratiunala, bunurile diecesane totusi ar' fi in stare se aduca la anulu venitulu mentiunatu in nrulu 16. Déca vremu, potemu face, càci fericitulu Vulcanu a voitu si a potutu face. Apoi vorb'a vorba se remana si noi se purcedemu inainte, avendu in vedere totu-déun'a binele comunu, adeca fericirea poporului romanu!!

Viéti'a si faptele lui Constantinu Negri.

Raportulu d-lui *A. Vizanti.*

(Urmare.)

*

Intre aceste sosî o dî, candu fisionomi'a tierei deveni posomorita. Incepura conferintiele pregatitóre pentru incheerea pacei. Ele se tienura antaiu la Vien'a, apoi la Constantinopolu. Turcii isbutisera a se luá nisce dispositiuni contrarie drepturiloru de autonomia ale tierei. Scirea produse unu efectu durerosu in tóta tiér'a. In alte timpuri, lucrulu ar' fi trecutu póte neobservatu; sub Ghica inse, si sub unu guvernu, in care figurá Negri cá ministru, nici-odata. Atunci Domnitorulu tierei, sub indemnulu consiliariloru si alu opiniunei publice, subscrise si tramise atàtu la Constantinopolu càtu si la Paris unu memoriu fórte energicu, demnu si bine-cugetatu, prin care protestà in contra incalcariloru proiectate a se aduce vechiloru imunitati si privilegii ale tierei. Meritulu acestui documentu, care mai pe urma a servitu de basa discusiuniloru si lucrariloru congresului de Paris, sta mai cu séma in faptulu, cà acum, pe fatia si in modu oficialu, se rostesce pentru Unirea Principateloru, asia precum Negri o facuse cunoscutu si o sustienuse cu ocasiunea diferiteloru missiuni, ce i s'a fostu incredintiatu din partea guvernului, pe langa conferintiele din Viena si acele din Constantinopoln (1855—56).

Energi'a si tactulu diplomaticu desfasiuratu atunci de Negri atàtu in cestiunea intórcerei Basarabiei si a mosiiloru inchinate, càtu si in aceea a unirei si a garantarei autonomiei tieriloru, 'i atrase nu numai stim'a si iubirea Romaniloru, dér' chiaru si pe a diplomatiloru straini. De pe atunci, toti vediura intr'insulu stof'a unui agern si iscusitn barbatu de statu.

Congresulu din Paris se ocupà de romani si incheiandu pacea, intre altele, hotàri a consulta dorintiele si parerile poporatiuniloru, in care timpu unu guvernu provisoru trebuia sè iè loculu Domnitoriloru de atunci.

Sórtea tierei era in jocu, momentele erau solemne; Negri, intorsu in tiéra, nu incetà de a incungiurá tronulu cu sfatulu si luminele sale.

„Atunci, dice patriotulu biografu alu lui Negri, nemultiumiti cà au pledatu inaintea Europei caus'a tierei, caus'a santa a unirei, Grigorie Ghica Voda si vredniculu seu ministru au intreprinsu gréu'a sarcina de a desteptá spiritulu publicu in tiéra, de a o pregati pentru decisiv'a lupta ce incepea. Acést'a chiamare si Domnulu si ministrulu au intielesu o si au implinit'o. Spre a provocá chiaru manifestarea dorintieloru unioniste si liberale ale natiunei, au plecatu amendoui cá nisce adeverati pelerini, prin judetie din orasiu in orasiu uitandu, cà era Domnu si ministru, si neconsiderandu-se de càtu cá nisce apostoli ai Romanismului. S'au pusu in relatiune cu totii; au vorbitu cu toti cetatianii fara deosebire de clasa séu avere, propoveduindu, indemnandu, rugandu si stimulandu pe toti in tóte modurile, numai se fia pentru unire.*)

*

Resultatele acestei propagande sunt cunoscute si manósele ei fructe le culegemu pe tóta diu'a prin forti'a care ne-a adusu unirea.

Lupt'a a fost cranceua pentru libere alegeri! Totusi representantii esiti din urnele electorale ale Moldovei in diu'a de 10 Septembre fura aprópe in unanimitate pentru unire. Dorintiele esprimate de densii in numele natiunei formara bas'a constituirei moderne a Romaniei libere si independinte.

Negri, alesulu Galatiului, fù unu membru influinte alu acestei Adunari memorabile. Elu luà parte activa la tóte lucrarile si resolutiunile ei si o presidà pàna la fine cu tactulu si impartialitatea, cu acea blandetia de maniere, intru care nimeni nu 'lu puté intrece. Meritulu acteloru acestei Adunari-mame revine in buna parte si lui Negri, atàtu pentru spiritulu salutaru ce a sciutu se 'i inspire, càtu si pentru directiunea ce 'i-a datu cá presiedinte.

Cu modulu acest'a, tóte ideile si insemnatele cestiuni inmugurite la Manjina si imbobocite sub guvernulu, din care a facutu parte, acuma, sub auspiciele Adunarei ad-hoc condusa de dênsulu, inflorira si se desvoltara. Representantulu Galatiului fù corectu si consecinte cu totu ceea ce vorbise si sustienuse alta-data. Voturile si discursurile sale o probéza. Asia dupa resolvirea si proclamarea celoru patru puncte (Autonomia, Unirea, Neutralitatea si Domnu strainu cu regimu constitutionalu) candu Adunarea, pentru a respunde si altoru cerintie ale natiunei, s'a ocupatu cu institutiunea Senatului, Negri a votatu contra. Candu a fost inse vorba de Improprietarirea tieraniloru, elu 'si a spusu opiniunea s'a pe fatia si motivatu in favórea impropietaririi.

Mai multu de càtu atâta. Elu, care era boeru din neamu in neamu, a ridicatu vocea s'a puternica si autorisata in favórea acelei clase demostenite si, in siedinti'a de la 18 Decembre 1857, unindu-se cu cinci deputati tierani, a luatu initiativ'a unei propuneri**) pentru care atunci poporulu l'a aclamatu si l'a ridicatu pe bratie***), ear' adversarii improprietaririi 'i jurara ura si dusmania. Al. I. Cuza inca a fost unulu din sprijinitorii acestei propuneri.

*

Dupa rostirea Adunarilorn ad-hoc, cestiunea tieriloru intrandu earasi in man'a diplomatiei, cá toti romanii, Negri asteptà cu impatientia hotarirea Europei. Acést'a se dedù in fine prin Conventiunea din 7 Augustu 1858. Ea consacrà antic'a nóstra autonomia, basele sistemului constitutionalu cu controlulu unei singure camere si principiele mai multoru reforme sociale si politice. Nu admitea, inse, nici principiulu domniei ereditare cu principe strainu, nici unirea natiouala complecta. Astfelu acést'a organisare, pretinsa defenitivu pentru Principate, nu satisfacea tóte dorintiele esprimate de dênsele. Lucrulu se indeplini inse, de si numai in parte, prin Adunarile patriote esite din prim'a incercare a noului sistemu. Defectele, legei electorale fusesera inlaturate prin o sincera aplicare si prin silintiele ce 'si au datu toti de a pune interesele tierei mai presusu de ori-ce. Negri a fost alesu atunci in Tiér'a-de-Josu, anume in partea reintórsa Moldovei prin tractatulu de Paris. Dér' n'a voitu se participe la lucrarile Adunarei. Cu tóte invitatiunile unanime si staruitóre ale Adunarei, elu persista in demissiunea s'a si, aratandu'i durere si adânc'a s'a parere de reu, 'i multiami scriindu'i, cà „o va insoti ferbinte cu voturile sale si afara din sinulu ei, in viitórele hotariri pentru binele tierei." Motivele acestei demissiuni elu singuru nu le-a spusu. Totusi, dupa versiunea cea mai acreditata atunci, alegerea s'a, neintrunindu tóte conditiunile cerute de legea electorala si anume acea privitóre la censulu necesaru pentru a fi alesu, Negri n'a voitu se inaugurêze nou'a era de regimu parlamentaru printr'unu precedentu, care ar' fi fost o ofensa si pentru lege si pentru moral'a publica.

(Va urma.)

*) Biografia lui C. Negri de G. Missail, pagina 113—114.

**) Eata motivele propunerei presentate de Negri:

„Fiindu-cà inainte de tóte insghebarea si trainici'a unui statu nou trebue se se razeme pe elemente puternice; Cà acele elemente trebue si ele se 'si traga puterea loru din asiediari, cari se corespunda la aseminea sfersitu; Cà unulu si celu mai temeinicu din acele elemente, la noi, este glót'a poporului lucratoru de pamentu; Cà acelu poporu numai este agricolu si cà printr'insulu s'a desvalitu si are a se desvali lucrulu pamentului, celu mai insemnatu si obstescu isvoru de bogatia a tierei acesteia; Cà tier'a tuturoru se alcatuesce de parti din ea a fiecaruia, cari la unu locu aceste, inchiaga marele totalu alu patriei comune; Cà in marea familia a unei natiuni, partea fie-caruia de tiéra este aceea, care pe toti 'i léga cu patri'a intréga si silnicu 'i impinge catre aperarea, intemeiarea si inflorirea ei, de vreme, cà binele obstescu coprinde neaparatu in sine si binele fiecaruia in parte; Cà pentru a conlucrá cu durere si santa datoria la statornicirea, inflorirea si mai virtosu la apararea tierei, trebue ca elementulu celu mai numerosu si temeinicu alu acestei tieri se fia strinsu legatu de ea, in càtu pentru a apera ceva trebue se aiba si ceva de aperatu;

„Apoi pe asemenea cuvinte, josu iscalitii propunu:

„Improprietarirea locuitoriloru sateni."

(Semnati) C. Negri, Raducanu Sava, Ión Levarda, Ión Róta, Vasile Balasin, Dan Balanu. Vedi buletinulu siedintieloru Adunarei ad-hoc din 19 Decembre 1857).

***) Bolintineanu, „Caletorii in Moldov'a" pagina 24.

Diverse.

(Teatru romanu in Brasiovu.) Jun'a trupa romana de sub directiunea d-lui A. Petculescu a sositu dela Sibiiu in Brasiovu si va joca mâne Dumineca, in Sal'a „Orfeului" (hotel Weiss) piesele: a) „Soldatii romani" cómedia in 2 acte de Bujoreanu b) „O cina fara finitu" comedia intr'unu actu de Lupescu. Acésta trupa natiunala merita se fia càtu mai multu sprinita de publiculu romanu brasiovena.

(Necrologu.) In Selsigu (Ungari'a) a repausatu in 2 Martiu a. c. Niceforu Ossianu asesoru consistorialu, vice-archidiaconulu Miresiului Mare si parochulu Selsigului, in etate de 52 ani. Fia-i tierin'a usióra!

(Unu mandatu de deputatu vendutu.) „Székely Közlöny", diaru ce apare in Kézdi-Vasarhely anuntia, cà mandatulu de deputatu, alu orasiului Szepszi-St.-György, ce l'a avutu pêna acuma ministrulu-presiedinte Tisza, s'ar' fi vendutu nu de multu in Budapest'a unui aderentu a partidei guvernului pentru sum'a de 8000 fl. — Càtu despre d-lu Tisza diarele din Pest'a ne spunu, cà elu pàna acuma a fost candidatu in Orade'a-mare si intr'unu suburbiu alu Pestei (Theresienstadt). —

(„Apa-June".) Ni se scrie din Budapest'a: „Apa-June" operet'a in 3 acte, compusa de autoru germanu si presentata prima-data in Vien'a, a ajunsu pe scena alaltaeri si aici in teatrulu poporalu. Istori'a este cam frivola si triviala, avendu tendinti'a de a-si bate jocu de acei boeri din Romani'a, cari isi parasescu tiér'a si 'si risipescu averea in strainatate. Music'a romanésca este fórte puçinu si slabu representata. Costumele tieranesci de femei si barbati sunt destulu de bine alese si pitoresci; mai vêrtosu aceste voru face, cá pies'a se aiba cercetare, dér' nicidecum compositiunea, care este slaba si nu corespunde datineloru si moravuriloru romanesci." —n.

(Portulu romanescu in mare onóre.) Cetimu in „die Presse: „Marele duce de Toscana, care a luatu parte cu printiulu mostenitoru Rudolph la venatórea de ursi din Maramuresiu, gasi atàta placere in portulu tieraniloru romani din acésta provincia, in càtu adresà o scrisóre consiliarului ministerialu Prugberger, rugandu'lu se-i tramita unu costumu complectu, unulu de barbatu si altulu de femeie, si pe purtatórea acestui din urma se o fotografeze. Consiliarulu ministerialu se grabi a implini acésta dorintia si imbracà cu costumulu de femea pe propri'a s'a fiica Mari'a, care e una din cele mai frumóse fete a le Maramuresiului. Costumele si fotografi'a le tramesse pe urma marelui duce, care petrece actualmente in Tirolu."

(Presiedintii stateloru Unite.) In New-York nu de multu s'a discutatu ideea de a-se creá prin subscriptiuni publice unu fondu, ale careia interese sè se dè apoi celui mai betranu dintre fostii presiedinti ai republicii. O reprive asupr'a starii materiale a fostiloru presidenti, se va parè deci destulu de interesanta. Washington a lasatu dupa sine a avere de 300,000 de dolari. Adams senior lasà dupa mórtea s'a o mica avere. Ieffersohn a muritu relativu seracu, déca congressulu nu i-ar' fi cumperatu bibliotec'a cu unu pretiu mai mare decàtu facea, atunci i-ar fi fostu fórte greu càtra sfêrsitulu vietii sale se scape de bancruta. Madison economisá si era relativu omu bogatu. Averea veduvei sale prin cumperarea hartiiloru sale din partea congresului a mai fostu marita cu 20 de mii de dolari. Iohn Monroe, alu siése-lea presiedinte, a muritu asia

de seracu, in càtu a trebuitu se-lu ingrópe rudeniile sale. I o h n Q u i n c y A d a m s a lasatu dupa sine o avere de 10,000 de dolari, resultatulu industriei si prudentiei sale si alu unei mici mosteniri. Elu era preste mesura economu. A n d r e w J a c k s o n lasà o proprietate scumpa cunoscuta sub numele de „Hermitage“, douespredięce mile spre nordu dela Nashville, Tennessee. Averea lasata de „M a r t i n v a n B u r e n s a fostu pretiuita la 300 de mii de dolari. Averea lui J a m e s S. P o l k a fostu la mórtea sa de aprópe 150 de mii de dolari. J o h n T a y l o r era bancrotu, candu a devenitu presiedinte alu republicii; ajungêndu la domnia s'a facutu omu economu si a muritu bogatu. Z a c h a r i a s T a y l o r lasà o avere cam de 50 de mii de dolari. M i l l a r d F i l l m o r e era unu omu avutu. F r a n c l i n P i e r c e a economisatu in timpulu presiedintiei sale 50 de mii de dolari. J a m e s B u c h a n a n a muritu, cá neinsuratu, si a lasatu o avere de 200 de mii de dolari. Remasulu lui A b r a h a m L i n c o l n se dîce a fi fostu de 70 de mii de dolari, éra alu lui Andrew Iohnson de 50 de mii de dolari. In privinti'a averii ce o avea generalulu Grant, candu a parasitu „cas'a cea alba“, datele diferescu unele de altele.

(A p a t i t' o !) Intr'unu procesu la Prag'a unu martoru a fost intrebatu, cà cum s'a imbogatitu in asia scurtu timpu? Elu a respunsu laudarosu, cà din comerciulu seu are unu venitu anualu de diece mii florini. De respunsulu acest'a inse a luatu actu nu numai presiedintele, ci si inspectorulu de dare. Cautandu registrele, elu a descoperitu, cà comerciantulu acela a recunoscutu numai unu venitu de 500 fl. In urmarea acesteia indata i s'a inscrisu o restantia de o suta cinci mii de florini. Scumpa marturia!

(U n u s i a h i s t u r o m a n u l a P a r i s.) Diarulu „Le Sport“ din Paris ne spune, cà societatea siahistiloru din Paris, serbandu-si inchiderea anului, a pusu doue premie pentru cei mai buni siahisti. Premiulu celu d'antaiu l'a castigatu unu romanu, d. Eracle Gugiu. In urm'a acestei invingeri stralucite, d. Gugiu a fost inscrisu se faca parte in viitoriu din acést'a societate.

(C e l e b r u l u i s t o r i c u M o m s e n) a primitu dela Germani pentru bibliotec'a si arhiv'a s'a arsa o despagubire de o suta-optu-dieci mii de màrci.

(O p l a n e t a n o u a.) In nóptea de 23 spre 24 Februariu d. I. Palisa, astronomu dela Observatoriulu din Vien'a, a descoperitu unu nou asteroidu, de marimea a 11-ea. Acestu asteroidu este a 22-a mica planeta printre cele esistente intre Marte si Jupiteru. Acést'a descoperire este cea d'antaia de felulu acesta, care s'a facutu in noulu Observatoriu.

(U n u c o n g r e s u d e o r p h o g r a f i a.) Anulu acest'a va trebui se aiba locu la Berlinu unu congresu internationalu in scopulu de a reforma orphographia diferiteloru limbi. Elu se va intruni in lun'a lui Septembre totu in aceeasi epoca, candu se va intruni si acela alu orientalistiloru, si va durá 3 dile. Se crede, cà unu mare numeru de savanti din Europ'a si Americ'a va lua parte. Program'a cestiuniloru ce voru trebui sè se resolve va cuprinde urmatórele puncte: unu alfabetu orientalu comunu, o intielegere in privinti'a formarei unui alfabetu universalu. („Rom.“)

(P o p u l a t i u n e a i m p e r i u l u i g e r m a n u) la 1 Decembre 1880, dupacum arata oficiulu statisticu din Berlin, a fostu dupa singuraticele state urmatóri'a: Prussi'a 27,251,067 de suflete; Bavari'a 5,271,516; Sacsoni'a 2,970,220; Würtemberga 1,970,132; Baden 1,570,189; Hess'a 936,944; Mecklenburg-Schwerin 576,827, Mecklenburg-Strelitz 100,269; Sachsen-Weimar 309,503; Sachsen-Meiningen 207,147; Sachsen Altenburg 155,062; Sachsen - Coburg - Gotha 194,479; Schwarzburg-Rudolstadt 80,149; Schwarzburg-Sondershausen 71,083; Reuss l. L. 50,782; Reuss d. de L. 101,265; Oldenburg 337,454; Braunschweig 349,429; Anhalt 232,747; Waldeck 56,548; Schaumburg-Lippe 35,332; Lippe 120,216; Lübeck 63,571; Bremen 156,229; Hamburgulu 454,041; Elsatia-Lotaringia 1,571,971; Preste totu populatiunea imperiului germanu este de 45,149,172 de suflete.

Convocare.

P. t. alegatorii romani de deputatu dietale in cerculu Ighiului, comitatulu Alb'a-inferióra, prin acést'a suntu invitati cu tóta onórea a se intruni la o conferintia consultativa, ce se va tiené in 13/25 l. c. la 11 óre a. m. in opidulu montanu Zlatn'a.

Buciumu 8 Martiu st. n. 1881.

Din incredintiarea mai multoru alegatori romani:

Alesandru Danciu. *Dr. Absolon Todea.*

Cursulu la burs'a de Vien'a

din 12 Martiu st. n. 1881.

Rent'a de auru ungara	112.30	Imprumutulu cu premiu ung. . . .	114.90
Imprumutulu cailoru ferate ungare . .	128 75	Losurile p. regularea Tisei si a Segedin.	108.10
Amortisarea datoriei cailoru ferate de ostu ung. (1-a emissiune)	85.70	Rent'a de harthia aust.	73.50
dto. (II-a emissiune)	102.—	„ de argintu „ .	76.—
dto. (III-a emissiune)	87.50	„ de auru „	90.50
Bonuri rurale ungare	96 40	Losurile din 1860 .	130 10
dto. cu cl. de sortare	95.25	Actiunile bancei austr.-ungare . . .	814.—
Bonuri rurale Banat-Timis. . . .	96.—	„ bancei de creditu ungare . . .	265 —
dto. cu cl. de sortare	94.—	„ bancei de creditu austriace . . .	292.30
Bonuri rurale transilvane	94 75	Argintulu	—.—
„ croato-slav. . .	96.—	Galbini imperatesci .	5 53
Despagubirea p. dijm'a de vinu ung. . .	94.—	Napoleond'ori .	9 28
		Marci 100 imp. germ.	57 10
		Londr'a. . .	117 25

Cursulu de Bucuresci

dela 25 Februariu / 9 Martiu 1881.

Valori	Scadenti'a Cupóneloru	Cumpera	Vinde
5% Rent'a Romana	1 Apr. 1. Ort.	81.—	82.—
6% Oblig. de Stat. convert. rurale	23 Apr. 23 Oct.	91.1/2	92.1/2
8% Oblig. domeniale 1871 .	1 Ian. 1 Iul.	104.—	104.1/2
6% Oblig. càiloru fer. rom.	1 Iuliu	—.—	—.—
7% Scrisuri funciare rurale	1 Iul. 1 Ian.	101.1/2	102.—
7% „ „ urbane	idem	95 1/4	96.3/4
8% Imprum. municipalu . .	idem	101.—	101.3/4
Oblig. casei de pensiune (lei 300, dobênda 10 lei) . .	1 Maiu 1 Nov.	202.—	206.—
Losuri municipale (20 lei) . .	cu premie	27.—	28.—
Act. Bancei Nationale rom. . .	1 Ian. 1 Iul.	565.—	570.—
Auru contra argintu		101.—	101.1/4
Auru contra bilete hipotec. .		101.—	101.1/4
Auru contra bil. de Banca nat.		101.—	101.1/4
Florini Val. Austr.		2.15	2 16

Indreptare. In frontispiciulu numerului trecutu in locu do Marti este a se coti „**Joi**“. Culeg.

Editoru: Iacobu Muresianu. Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Muresianu.

Tipograf'a: Ioanu Gött si fiiu Henricu.